

Karadeniz Türküsü

– Bihruze · 14 Aralık 2015

Bir Karadeniz türküsü ,baktığım ufuklardan yeniden yeniden yankılanıp geliyor kulaklarıma. İçimde bir hüznün maviliği hırçın dalgalarıyla,vuruyor gözlerimdeki kahverengi sahillere. Güneş ufukta,yanında bir kaç bulutla,yer yer hüznün gölgesi düşmüş saçlarıma. Esen rüzgar dolaşırken bacaklarımda ve türkü en acıklı nakaratında. Diken diken tüylerim,biraz ürkek biraz çekingen yazmaya ellerim. Yine o his. Terk edilmişlik,çaresizlik,yalnızlık. Bir gitarın telleri gibi; ayrı,ama bir Karadeniz türküsünde birbirine yanık. Ah! Ne zaman geçecek bu hallerimiz? Bu kırıklar,bu hissedişler?! İçimize attığımız dertler bulut gibi... güneşimizi kapatan bulut ,gökleri griye çeviren bulut. Mevsimler söylediği yalan gibi. Kar, yağmur... önce sevindirici sonra parmaklarımızı hohluya hohluya kaçırarak kadar yalancı bulut.

Bihruze